

Motion till riksdagen
2012/13:K380

av Josef Fransson m.fl. (SD)

Könsapartheid i Sverige anno 2012

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att verksamheter som tillämpar könsuppdelning inte bör berättigas statligt bidrag.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att könsuppdelning i religiösa lokaler är ett brott mot grundläggande mänskliga fri- och rättigheter och strider mot mäns och kvinnors lika värde.¹

¹ Yrkande 2 hänvisat till KrU.

Fel! Okänt namn på

Motivering

Sverige har en lång tradition av jämlikhet och en strävan efter att skapa goda förutsättningar för båda könen lika villkor. Särskilt drivande i jämställdhetsarbetet har de olika rörelserna som definierar sig som vänster varit och man har drivit långtgående reformer för jämlikhet på arbetsplatser, lika lön för lika arbete, rösträtt och så vidare. Vänsterrörelserna, inklusive olika feministiska rörelser och organisationer, har lagt ner stor möda för det sekulära och jämställda samhället. Man har tagit strid mot barnaga, kvinnomisshandel och för kvinnofrid. Och jämställdhetsreformerna har på många vis varit lyckade. Vi är inte framme vid ett fullkomligt jämställt samhälle men vi är ändå ett av de absolut mest jämlika länderna i världen. Det är något vi måste värna om att förbli.

I det mångkulturella Sverige som idag växer fram har den omfattande invandringen inneburit att det finns grupper i samhället med vissa sedvänjor och bruk som strider emot grundläggande mänskliga fri- och rättigheter och demokratiska värderingar.

Granskande journalister har avslöjat att muslimska imamer ger kvinnor äktenskapliga råd som går stick i stäv med både svensk lagstiftning och svensk samtidsmoral. Vår yttrandefrihet och vår kultur utmanas i grunden då starka krafter hos en av våra nya minoriteter kräver respekt och särkrav för sin religion och dess profet på ett sätt som vi för hundratals år sedan, genom upplysningen, har lagt bakom oss. Med en stark röst och med en nästan utebliven intern opposition framförs bland annat krav på att regeringen ska inskränka yttrandefriheten genom att införa förbud mot hädelse.

I samma anda byggs i vårt demokratiska och jämställda land moskéer där kvinnor tvingas gå in genom en annan dörr än männen och tvingas hålla sig i bakgrunden under själva gudstjänsten. Många gånger får kvinnor sitta bakom förhängen för att inte synas. Kvinnor som menstruerar anses som orena och är inte välkomna till moskén. Detta sker alltså i Sverige år 2012.

Det är naturligtvis viktigt att värna religionsfriheten i Sverige. Samtidigt står det i Europakonventionen, som är en del av vår svenska lag, att religion och tro kan behöva underkasta sig begränsningar som är föreskrivna i lag och som i ett demokratiskt samhälle är nödvändiga med hänsyn till den allmänna säkerheten, till skydd för allmän ordning, hälsa eller moral eller till skydd för andra personers fri- och rättigheter. I detta fall anser vi att kvinnors fri- och rättigheter inskränks i religionens namn på ett sätt som strider emot den del i Europakonventionen som slår fast att åtnjutandet av fri- och rättigheter ska säkerställas utan någon åtskillnad av exempelvis kön.

Inför denna oroväckande utveckling tiger de tidigare så aktiva vänsterrörelserna. Knappt ett ord sägs om det förnedrande i att kvinnor inte anses värdiga att träda in genom samma dörr som män. Istället bemöts all kritik mot dessa odemokratiska sedvänjor som islamofobi. Men hur skulle vänsterrörelserna och feministerna ställa sig till om svenska kyrkor införde separata ingångar för män och kvinnor? Att svenska bibliotek tvingade kvinnor att hålla sig i ett bakre rum för att inte störa männen? Att svenska skolor lät pojkar

Fel! Okänt namn på

sitta på främre raden medan alla flickor tvingades sitta längst bak, bakom ett förhänge? Det är lätt att föreställa sig att det skulle bli ramaskri, men inför muslimska sedvänjor är vänstern tyst och timid och har glömt sina tidigare ideal. Detta är ett hån inte bara mot det jämställdhetsarbete man tidigare utfört med gott resultat, utan också mot de många muslimska kvinnor som kommit till vårt land för att få leva i ett mer jämställt och demokratiskt samhälle. Kvinnor med invandrabakgrund förnekas den jämställdhet vi ser som självklar för svenska kvinnor.

I arbetet för jämställdhet ingår – eller borde det ingå – att vidmakthålla de jämställdhetsreformer som redan skapats i Sverige och att stävja de reaktionära krafter som nu motarbetar det jämställdhetsarbete som tagit så många år och så mycken kraft i anspråk. Istället ser de rörelser, som i alla andra sammanhang ropar efter jämställdhet, tyst på medan jämställdheten raderas i väsentliga delar av samhället.

Med anledning av ovan anförda argument ser vi det som helt orimligt att vi låter denna utveckling fortgå. Därför menar vi att riksdagen bör slå fast att könsuppdelning är ett allvarligt brott mot grundläggande mänskliga fri- och rättigheter och verksamheter som tillåter detta inte bör berättigas statligt bidrag. Detta är inte att jämföra med separata omklädningsrum, vilket är en uppdelning vi av tradition har i Sverige, men på helt andra bevekelsegrunder.

Stockholm den 5 oktober 2012

Josef Fransson (SD)

Julia Kronlid (SD)

Margareta Larsson (SD)